

چکیده

هدف اصلی پژوهش حاضر اثر بخشی درمان شناختی-رفتاری والدین در درمان حالت اضطرابی مزمن کودکان ۶ تا ۱۲ سال شهر رشت می باشد. جامعه آماری، والدین ۴۰-۲۰ ساله‌ی دارای کودک مبتلا به حالت اضطرابی مزمن مراجعه کننده به مطب روانپزشک و مراکز مشاوره شهر رشت می باشند که از طریق پرسشنامه اضطراب آشکار اسپنس ریچموند و رینولدز (۱۹۸۷) و مصاحبه ساخت‌دار روانپزشک و روانشناس، اختلال‌شان تشخیص داده شده است، و روش نمونه گیری به صورت نمونه گیری تصادفی می باشد که نمونه‌ها به صورت تصادفی در دو گروه ۱۵ نفری آزمایش و کنترل قرار گرفتند. حجم نمونه در این تحقیق شامل ۳۰ نفر می باشد، (هر گروه شامل ۱۵ نفر). وبر روی کودکان آنها پرسشنامه مقیاس اضطراب در دو بخش پیش آزمون و پس آزمون اجرا شده است. نتایج با استفاده از نرم افزار spss18 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج بدست آمده با استفاده از شاخص تحلیل کوواریانس نشان داد که در فرضیه اصلی آموزش شناختی- رفتاری در کاهش اضطراب و مولفه های آن موثر بوده است ($P < 0/01$) همچنین نتایج تحلیل فرضیه های فرعی هم نشان داد که آموزش شناختی رفتاری، بر عوامل فیزیولوژیکی، نگرانی و حساسیت و تمرکز تاثیر معناداری داشته است. ($P < 0/01$). براساس نتایج این تحقیق درمان شناختی- رفتاری می تواند رهیافتی مناسب برای کاهش اضطراب باشد.

واژگان کلیدی: مداخله شناختی-رفتاری ، حالت اضطرابی مزمن